



Kontakty z Mediami  
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej  
**KOMUNIKAT PRASOWY nr 66/13**

Luksemburg, 30 maja 2013 r.

Wyrok w sprawie C-270/11  
Komisja / Szwecja

**Szwecja została skazana na zapłatę ryczału w wysokości 3 mln EUR za zbyt późne dokonanie transpozycji dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych**

*Z uwagi na to, że powyższa dyrektywa ma na celu zapewnienie dostępności danych o połączeniach elektronicznych do celów dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw, jej opóźniona transpozycja może mieć konsekwencje dla wchodzących w grę interesów prywatnych i interesu publicznego*

Dyrektywa w sprawie zatrzymywania danych<sup>1</sup> służy zbliżeniu przepisów państw członkowskich dotyczących obowiązku dostawców ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub publicznych sieci łączności w zakresie zatrzymywania niektórych danych przez nich generowanych lub przetwarzanych, aby zapewnić dostępność tych danych do celów dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw, określonych w ustawodawstwie każdego państwa członkowskiego. Dyrektywa ta miała zostać transponowana przez państwa członkowskie najpóźniej do dnia 15 września 2007 r.

W 2009 r. Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości przeciwko Szwecji pierwszą skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z powodu niedokonania przez nią transpozycji tej dyrektywy w wyznaczonym terminie. W pierwszym wyroku wydanym w 2010 r.<sup>2</sup> Trybunał stwierdził, że Szwecja przekroczyła termin ustanowienia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do wspomnianej dyrektywy i w ten sposób uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tego aktu.

W 2011 r., stwierdziwszy, że Szwecja w dalszym ciągu nie wykonała wyroku z 2010 r., Komisja wniosła drugą skargę o stwierdzenie uchybienia. Wniosła ona do Trybunału o nakazanie Szwecji zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 40 947,20 EUR za każdy dzień opóźnienia, poczynwszy od dnia ogłoszenia wyroku w omawianej sprawie do dnia wykonania pierwszego wyroku z 2010 r. oraz ryczału w wysokości 9 597 EUR za każdy dzień opóźnienia w okresie od ogłoszenia pierwszego wyroku do dnia wydania wyroku w omawianej sprawie lub ewentualnie podjęcia środków wykonawczych, o ile miałyby to nastąpić wcześniej.

Dnia 21 marca 2012 r. parlament szwedzki przyjął środki transponujące omawianą dyrektywę do ustawodawstwa szwedzkiego, tak aby zapewnić pełne wykonanie wyroku z 2010 r. Wejście w życie tych przepisów zostało ustalone na dzień 1 maja 2012 r. W konsekwencji Komisja odstąpiła od żądania nałożenia okresowej kary pieniężnej. Niemniej jednak podtrzymała żądanie zapłaty ryczału.

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził na wstępie, że w okresie dwóch miesięcy (czyli do dnia 28 sierpnia 2010 r.) od otrzymania właściwego wezwania wystosowanego do niej przez Komisję Szwecja nie podjęła wszystkich środków zapewniających wykonanie pierwszego wyroku z 2010 r. Szwecja uchybiła zatem zobowiązaniom, które ciążyą na niej na podstawie prawa Unii. W rezultacie Trybunał stwierdził, że należy nakazać Szwecji zapłatę ryczału.

<sup>1</sup> Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54).

<sup>2</sup> Wyrok Trybunału z dnia 4 lutego 2010 r. w sprawie [C-185/09](#), Komisja przeciwko Szwecji.

Następnie, odnośnie do zasady nakładania ryczałtu, Trybunał przypomniał, że zasada ta opiera się w głównej mierze na ocenie skutków niewykonania zobowiązań przez dane państwo członkowskie dla interesów prywatnych i interesu publicznego, w szczególności gdy uchybienie trwało jeszcze przez długi czas po wydaniu stwierdzającego je wyroku.

Tymczasem, jeśli wziąć pod uwagę cel omawianej dyrektywy – jakim jest zapewnienie dostępności danych o połączeniach elektronicznych do celów dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw – niewykonanie wyroku z 2010 r. może negatywnie wpłynąć na wchodzące w grę interesy prywatne i interes publiczny. Co więcej, jako że zarzucane Szwecji uchybienie trwało jeszcze przez ponad dwa lata po ogłoszeniu tego wyroku, należy uznać, że trwało ono jeszcze przez długi czas po tym wyroku.

Wreszcie, przy obliczaniu wysokości ryczałtu, Trybunał wziął pod uwagę elementy takie jak waga uchybienia i czas trwania tego uchybienia.

Jeżeli chodzi o wagę naruszenia Trybunał zauważył, że uchybienie obowiązowi dokonania transpozycji dyrektywy może prowadzić do zakłóceń w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Niemniej jednak, ze sprawozdania Komisji z 2011 r.<sup>3</sup> wynika, że nie udało się w pełni osiągnąć wyznaczonego w dyrektywie celu dotyczącego stworzenia równych warunków konkurencji dla operatorów w Unii Europejskiej. W rezultacie Komisja powinna była wykazać podnoszone naruszenie warunków konkurencji na rynku wewnętrznym w sektorze usług telekomunikacyjnych, czego nie uczyniła.

Trybunał wziął także pod uwagę, jako okoliczność łagodzącą, fakt, że Szwecja nigdy wcześniej nie zaniechała wykonania wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie.

Trybunał odrzucił natomiast z jednej strony przywołane przez Szwecję usprawiedliwienie, zgodnie z którym opóźnienie w wykonaniu wyroku z 2010 r. spowodowane było nadzwyczajnymi trudnościami wewnętrznymi związanymi ze specyfiką obranej procedury ustawodawczej, poważną debatą polityczną w przedmiocie transpozycji wskazanej dyrektywy i problemami wynikającymi z konieczności dokonania trudnych wyborów wiążących się ze znalezieniem równowagi pomiędzy ochroną życia prywatnego a koniecznością skutecznego zwalczania przestępczości. Państwo członkowskie nie może bowiem powoływać się na trudności wewnętrzne (przepisy, praktyki lub sytuacje w jego wewnętrznym porządku prawnym) dla uzasadnienia uchybienia zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii. Z drugiej strony Trybunał odrzucił argument, zgodnie z którym rozpatrywane uchybienie dotyczy wyłącznie częściowego braku wykonania dyrektywy. W istocie w dyrektywie zezwolono państwom członkowskim na odstępianie od stosowania obowiązku zatrzymywania danych o połączeniach do dnia 15 marca 2009 r., jednak nie na niedokonanie jej transpozycji, która powinna była nastąpić do dnia 15 września 2007 r.

W odniesieniu do czasu trwania uchybienia, Trybunał podkreślił, że trwało ono przez blisko 27 miesięcy po dacie wydania pierwszego wyroku w 2010 r., do dnia 1 maja 2012 r., czyli przez długi czas.

**Zważywszy na powyższe, Trybunał skazał Szwecję na zapłatę ryczałtu w wysokości 3 mln EUR.**

---

**UWAGA :** Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

---

*Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.*

---

<sup>3</sup> COM (2011) 225 wersja ostateczna.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia  
Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793